

УДК 37(477):373.5.014.3

Лопатка Г.Ф.,
кандидат біологічних наук,
доцент кафедри змісту і методик
навчальних предметів ТОКІППО
g.lopatka@ippo.edu.te.ua

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ – ДЖЕРЕЛО РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Суспільні тенденції трансформації країни в напрямку інноваційної політики призвели до необхідності розвитку інноваційної діяльності в освітній практиці. Така діяльність базується на пошуку та вдосконаленні теоретико-методологічних, методичних основ принципів та підходів в педагогічній практиці, усвідомлення важливості впровадження інновацій в освітній процес [4].

В умовах розбудови національної системи освіти важливого значення набуває інноваційна діяльність закладів загальної середньої освіти, яка характерна системним експериментуванням, апробацією та застосуванням інновацій в освітньому процесі.

Інноваційна діяльність є специфічною і досить складною, потребує особливих знань, навичок, здібностей. Впровадження інновацій неможливе без педагога-дослідника, який володіє системним мисленням, розвинутою здатністю до творчості, сформованою і усвідомленою готовністю до інновацій.

Педагогів-новаторів такого типу називають педагогами інноваційного спрямування, яким властива чітка мотивація інноваційної діяльності, здатність не лише включатися в інноваційні процеси, але і бути їх ініціатором.

Інноваційна діяльність в освітньому процесі несе в собі зміни та вдосконалення освітнього процесу під час розробки, пошуку та запровадження методологічних, концептуальних нововведень. Нажаль інноваційна діяльність освіти в Україні характеризується відсутністю цілісності та системності у розробці і освоєнні інновацій.

Проблемам інноваційної діяльності в освітній сфері було присвячено чимало досліджень провідних вчених, серед яких О.Козлова, Л.Ващенко, М.Поташник, М.Бургін, Л.Даниленко, І.Дичківська, Н.Анісімов, М.Кларін, О.Остапчук, І.Підласий та інші. Ці дослідження сприяли вдосконаленню та зміні традиційних концепцій і поширенню нововведень, формуванню інноваційного способу діяльності педагогів. Але, незважаючи на велику кількість досліджень у цьому напрямі, досі відсутні єдині підходи в розвитку інновацій.

Джерелом розвитку сучасного закладу освіти є творча й інноваційна діяльність, яка знайшла втілення в розробленні й упровадженні елементів нового змісту освіти, нових освітніх технологій [2].

Перехід на нові стандарти освітньої діяльності, інтеграція в Європейський і світовий простір актуалізували проблему інновацій в закладах освіти.

Інноваційна діяльність за умов сучасної школи – це цілісний стан особистості, який виражає її загальну культуру, ціннісні орієнтації та морально-психологічну готовність до певного виду діяльності.

Готовність до інноваційної діяльності зумовлена необхідними чинниками, а саме: організацією оптимального інноваційного середовища, освоєння технологій самоорганізації педагогічної діяльності.

Інноваційне середовище – комплекс соціально-культурних і психолого-педагогічних чинників, спеціально організованих педагогічних умов забезпечення інноваційних перетворень. У вузькому значенні інноваційне середовище є результатом змін освітньої культури в навчальному закладі.

У процесі упровадження інноваційних технологій в освітній процес важливими є виявлення запитів із упровадження інновацій [3].

Готовність до інноваційної діяльності є внутрішньою силою, що формує інноваційну позицію педагога. Джерела готовності до інноваційної діяльності сягають проблематики особистісного розвитку, професійного спрямування, професійної освіти, саморозвитку і самовизначення педагога.

Рушійною силою інноваційної діяльності є педагог як творча особистість. Творчий педагог має широкі можливості та необмежене поле для інноваційної діяльності.

Інноваційна діяльність становить основу і зміст інноваційних освітніх процесів, сутність якої полягає в оновленні педагогічного процесу, внесенні новоутворень в традиційну систему. Прагнення постійно оптимізувати освітній процес зумовило створення нових і вдосконалення відомих педагогічних технологій.

Інноваційна діяльність закладів освіти в усі часи, а особливо на етапі становлення Нової української школи була і залишається пріоритетом розвитку освітньої галузі. Практика підтверджує, що українська школа якісно змінюватиметься завдяки впровадженню досягнень сучасної науки і перспективного педагогічного досвіду, зокрема з інноваційної діяльності.

Використання інновацій в освітньому процесі допоможе сформувати уявлення про необхідність оновлення педагогічного процесу, про важливість та ефективність інноваційної діяльності в роботі педагога, пошук способів застосування інноваційних технологій навчання [1].

Література

1. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології. Київ : Академвидав, 2012. 352с.
2. Ковальчук І. Інформаційне забезпечення інноваційної діяльності загальноосвітніх навчальних закладів. *Нова педагогічна думка*. 2013. №3. С.76-79.
3. Нісімчук А.С., Падалка О.С., Шпак О.Т. Сучасні педагогічні технології : навчальний посібник. Київ : Просвіта, 2000. 365с.
4. Підласий І., Підласий А. Педагогічні інновації. *Рідна школа*. 1998. №12. С.3-7.